

ปัญหาพิเศษ

เรื่อง

กับดักแสงไฟต่อแมลง

LIGHT TRAP FOR INSECT.

โดย

นายอิสรา ทันใจ

T120133

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน 120133
วัน, เดือน, ปี 6 ก.พ. 2555

fid
b.....
i.....

ปัญหาพิเศษนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต
สาขาวิชาครุศาสตร์เกษตร
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2553

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัญหาพิเศษ

ปีการศึกษา 2553

ชื่อเรื่อง	กับดักแสงไฟล่อแมลง LIGHT TRAP FOR INSECT.
ชื่อ-สกุล	นายอิสรา ทันใจ
หลักสูตร	ค.อ.บ. (เทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตพืช) สาขาวิชา วิศวกรรมเกษตร
คณะ	วิศวกรรมอุตสาหการ
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์สุเมธ ตรีศักดิ์ศรี

บทคัดย่อ

การจัดทำปัญหาพิเศษ กับดักแสงไฟล่อแมลง มีวัตถุประสงค์เพื่อประดิษฐ์กับดักแสงไฟล่อแมลงอย่างง่าย เพื่อตรวจสอบความสามารถในการดักจับแมลงที่บินมาเล่นแสงไฟ และเพื่อเป็นต้นแบบในการเผยแพร่แก่เกษตรกรผู้สนใจทั่วไป เหมาะสำหรับแนะนำให้เกษตรกรนำไปใช้ดักจับแมลงในแปลงเกษตรที่มีแมลงกลางคืนบินมาทำลาย กับดักแสงไฟมีส่วนประกอบที่สำคัญอยู่ 3 ส่วน คือ ส่วนแรกเป็นโครง ประกอบด้วยกระโถม และกรวยมีเชือกยึดเกาะ ส่วนที่สองคือ แสงไฟล่อแมลงซึ่งใช้หลอดแบล็คไลท์ หลอดสั้นขนาด 20 วัตต์ ต่อไฟแบบใช้ราง ส่วนประกอบที่ใช้ต่อแสงไฟ ประกอบด้วย สายไฟ รางพร้อมสำเร็จรูป เทปพันสายไฟ ต่อหลอดไฟเข้ากับรางสำเร็จรูป ตัดเชือก ไนลอนผูกหลอดไฟแขวนติดกับกระโถม ส่วนประกอบส่วนสุดท้ายคือ กับดักแมลง ทำจากมุ้งพลาสติกสีเขียวตาถี่เย็บเป็นหูรูดนำมามัดติดกับกรวยเพื่อดักจับแมลง

จากการตรวจสอบกับดักแสงไฟล่อแมลง โดยอาจารย์คณะพืชศาสตร์ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีกาญจนบุรี ตำบลหนองหญ้า อำเภอมือง จังหวัดกาญจนบุรี ผลการตรวจสอบกับดักแสงไฟล่อแมลงเป็นอุปกรณ์ที่ประดิษฐ์ได้ง่าย ราคาถูก สะดวกในการใช้งาน ดักแมลงได้ดีประสิทธิภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในการดักจับแมลงสูง ไม่มีมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม เหมาะที่จะนำไปดัดแปลงติดตั้งดักจับแมลงใน
แปลงเกษตรกรได้อย่างดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

การทำปัญหาพิเศษนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี ด้วยความช่วยเหลือของหลายฝ่าย ทั้งอาจารย์และเพื่อนๆ โดยเฉพาะอาจารย์สุเมธ ตรีศักดิ์ศรี อาจารย์ที่ปรึกษา ที่ให้คำแนะนำตลอดมา คณาจารย์วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีกาญจนบุรี อาจารย์นवलอนงค์ ปิยะพันธุ์ ที่ให้คำแนะนำเรื่องสถานที่ อาจารย์รัชณี เกตุประทุม อาจารย์พรณประไพ ชูทรัพย์ที่ให้คำแนะนำตลอดจนเพื่อนๆ ที่ให้ความช่วยเหลือตลอดมา จนทำให้กับดักแสงไฟล่อแมลงประดิษฐ์ขึ้นสำเร็จสมบูรณ์ จึงขอขอบคุณทุกท่านที่กล่าวมาไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ประโยชน์และคุณค่า ปัญหาพิเศษกับดักแสงไฟล่อแมลงนี้ หากเกิดแก่การศึกษาตลอดจนผู้สนใจทั่วไป ก็ขอมอบความดี ประโยชน์และคุณค่าเหล่านี้ให้แก่บิดา มารดา พี่น้อง ซึ่งได้ให้การสนับสนุนในด้านทุนทรัพย์และให้กำลังใจตลอดมา รวมทั้งอาจารย์ที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ทุกท่าน

นายอิสรา ทันใจ

24 เมษายน 2554

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อปัญหาพิเศษ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ก
สารบัญ.....	ง
สารบัญภาพ.....	ฉ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความสำคัญของปัญหาพิเศษ.....	2
1.2 วัตถุประสงค์.....	2
1.3 ขอบเขตของปัญหา.....	2
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	2
บทที่ 2 การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง.....	3
2.1 เครื่องมือและอุปกรณ์ทางการเกษตร.....	3
2.2 หลอดฟลูออเรสเซนต์.....	4
2.3 ระบบความต้านทานของร่างกายกับกระแสไฟฟ้า.....	5
2.4 กัมมันต์.....	6
2.5 ภูมิปัญญาท้องถิ่น.....	8
2.6 แมลงบินมาเล่นไฟ.....	9
บทที่ 3 วิธีสร้างอุปกรณ์.....	17
3.1 อุปกรณ์ที่ใช้สร้างกับดักแสงไฟต่อแมลง.....	17
3.2 ขั้นตอนการสร้างกับดักแสงไฟต่อแมลง.....	18
3.3 สถานที่สร้างกับดักแสงไฟต่อแมลง.....	27
3.4 ระยะเวลาในการสร้างกับดักแสงไฟต่อแมลง.....	27
บทที่ 4 ผลการสร้างอุปกรณ์และและวิธีการทดสอบ.....	28
4.1 วิธีการทดสอบกับดักแสงไฟต่อแมลงในแปลงเกษตร.....	28
4.2 การทดสอบโดยผู้เชี่ยวชาญ.....	28

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 สรุปและข้อเสนอแนะ.....	31
บรรณานุกรม.....	33
ภาคผนวก.....	35

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	แสดงอุปกรณ์ที่ใช้ทำโครงกับดักแสงไฟล่อแมลง.....	19
2	แสดงอุปกรณ์ที่ใช้ทำกับดักแสงไฟล่อแมลง.....	19
3	แสดงการวัดรอบกรวยแบ่งออกเป็น 4 ส่วนเท่าๆ กันแล้วเจดด้วยตะปูเพื่อติดตาไก่.....	20
4	แสดงการติดตาไก่บริเวณที่เจอรู.....	20
5	แสดงการตอกตะปูยึดไม้ขนาด 1 นิ้ว ติดกับกระ โจงม.....	21
6	แสดงการแบ่งขอบด้านบนของกระ โจงมแก็เป็น 4 ส่วนเท่าๆ กัน เจอรูและติดตาไก่.....	21
7	แสดงการใช้ไขควงขันน็อตต่อสาย ไฟกับเต้าเสียบ.....	22
8	แสดงการต่อสวิตช์เตอร์เข้ากับชุดหลอดไฟ.....	22
9	แสดงการติดหลอดไฟเข้ากับขาตะเกียบ.....	23
10	แสดงการติดหลอดไฟเข้ากับไม้กระ โจงม.....	23
11	แสดงการมัดถุงตาข่ายติดกับขอบกรวย.....	24
12	แสดงการมัดถุงตาข่ายติดกับขอบกรวย.....	25
13	แสดงการชุดหลอดไฟเส้าไฟเล็ก 75 เซนติเมตร.....	26
14	แสดงการ ใช้ค้อนตอกตะปูเข้ากับ ไม้เพื่อทำเส้าแขวนหลอดไฟล่อแมลง.....	26
15	แสดงกับดักแสงไฟล่อแมลงประกอบสมบูรณ์พร้อมติดตั้งกับเส้า.....	27
16	แสดงการติดตั้งกับดักแสงไฟล่อแมลงเข้ากับเส้าเพื่อทดสอบการดักจับแมลง.....	29
17	แสดงการดักจับแมลงที่ติดกับดัก โดยนำไปแช่น้ำผงซักฟอกนาน 5 นาที.....	29
18	แสดงผลการดักจับแมลงของกับดักแสงไฟล่อแมลง.....	30

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญของปัญหาพิเศษ

แมลงเป็นสัตว์โลกที่มีทั้งปริมาณและชนิดมากที่สุด ประชากรแมลงมีมากถึง 10 ล้านล้านตัว มีทั้งแมลงที่ให้ประโยชน์และแมลงที่ให้โทษแก่มนุษย์ แมลงที่เป็นประโยชน์ ได้แก่ แมลงที่สามารถเป็นอาหาร เช่น แมงดา ไช้มด แมงเม่า ตั๊กแตน ผีเสื้อไหม และแมลงที่เป็นอาหารปลา อาหารสัตว์อื่นๆ นอกจากนั้นแมลงบางชนิดยังช่วยผสมเกสรดอกไม้บางชนิดเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร เป็นมูลค้ำมหาศาลแก่มนุษย์ แมลงเหล่านี้ ได้แก่ ผีเสื้อ ผึ้ง ต่อ แตน และแมลงกู่ ฯลฯ

แมลงที่ให้โทษแก่มนุษย์ได้แก่แมลงที่ทำให้มนุษย์เป็นโรคและทำลายพืชผลทางการเกษตร ให้ได้รับความเสียหาย เช่น ยุง แมลงวัน เหลือบ หมัด เหา ผีเสื้อกลางคืน ค้างคาวปีกแข็ง เป็นต้น (สิริวัฒน์ วงษ์ศิริ, 2526 : 1-2) แมลงที่ให้โทษแก่มนุษย์นั้นจำเป็นต้องมีการกำจัดทำลาย มิฉะนั้นแมลงจะเพิ่มจำนวนมากขึ้น ส่งผลเสียต่อผลผลิตทางการเกษตร และผลเสียอย่างอื่นตามมาอย่างมากมาย (งานวิจัยฉบับและกับดักศัตรูพืช, 2526 : 1-2) วิธีการควบคุมและกำจัดแมลง สามารถทำได้หลายวิธี เช่น โดยวิธีกล โดยวิธีเขตกรรม โดยการใช้จุลินทรีย์ โดยการใช้สารเคมีและวิธีทางกายภาพ ซึ่งเป็นวิธีที่นิยมของเกษตรกรเป็นอย่างมาก โดยการใช้แสงไฟล่อแมลง โดยเฉพาะแสงแบล็คไลท์ (Blacklight) แมลงต่างๆ ชอบบินมาเล่นแสงไฟมาก แต่แสงไฟไม่สามารถกำจัดแมลงได้ ดังนั้น ณ จุดที่มีแสงไฟจึงต้องหาวิธีการที่จะทำลายแมลงขณะที่แมลงบินมารวมกันมากๆ (สิริวัฒน์ วงษ์ศิริ, 2526 : 50-56) โดยติดตั้งอุปกรณ์ที่สามารถทำลายแมลงในรูปแบบต่างๆ เช่น ใช้หลอดแบล็คไลท์ล่อแมลงให้มาเล่นไฟ และทำกับดักยางเหนียวไว้ด้านล่างเพื่อดักแมลง เป็นต้น (สมาคมเทคโนโลยีที่เหมาะสม, 2531 : 123-125)

แมลงที่ชอบบินมาเล่นไฟและติดกับดัก เช่น ผีเสื้อกลางคืน แมลงนูน ผีเสื้อหนอนสมอฝ้าย เพลี้ยกระโดดสีน้ำตาล เพลี้ยจักจั่นสีเขียว บัวขาว เพลี้ยดำ เวลาที่เหมาะสมในการวางกับดักแสงไฟขึ้นอยู่กับวงจรชีวิตของแมลง โดยทั่วไปพบว่า เวลาที่เหมาะสมที่สุดคือ ระยะเวลาหลังจากที่ตัวเต็มวัยเริ่มปรากฏตัว และหลอดไฟแต่ละดวงมีประสิทธิภาพในรัศมี 15 เมตร ซึ่งเป็นระยะทางที่สามารถจะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ล่อแมลงให้บินมาเล่นไฟและติดกับดักได้ (มูลนิธิการศึกษาเพื่อพัฒนาชีวิตและสังคม, 2531 : 133-134)

จากหลักการและเหตุผลดังกล่าวข้างต้นประกอบกับในสถานะเศรษฐกิจปัจจุบันนี้เริ่มหันมาให้ความสนใจกับภูมิปัญญาท้องถิ่นมากขึ้นผู้จัดทำจึงคิดประดิษฐ์กับดักล่อแมลงอย่างง่ายโดยที่สามารถนำวัสดุ อุปกรณ์ สิ่งเหลือใช้มาประดิษฐ์เป็นกับดักล่อแมลง นำไปใช้ในแปลงเกษตรได้

1.2 วัตถุประสงค์

เพื่อประดิษฐ์กับดักแสงไฟอย่างง่าย และตรวจประสิทธิภาพในการดักจับแมลงเพื่อใช้เป็นต้นแบบในการเผยแพร่แก่เกษตรกรที่สนใจทั่วไป

1.3 ขอบเขตของปัญหา

1. ประดิษฐ์กับดักแสงไฟล่อแมลง โดยใช้หลักการแสงไฟล่อแมลงพร้อมติดตั้งอุปกรณ์ทำลายแมลง ซึ่งใช้วัสดุอุปกรณ์ที่เหลือใช้มาประดิษฐ์ให้สามารถใช้กับไฟ 220 V หรือไฟจากแบตเตอรี่
2. ทดลองนำกับดักที่ประดิษฐ์ได้ไปใช้ ณ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีกาญจนบุรี
3. จัดทำคู่มือประกอบการใช้กับดักแสงไฟล่อแมลง 1 ชุด

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ใช้เป็นอุปกรณ์ดักจับแมลงศัตรูพืช โดยไม่ใช้สารพิษ
2. ประหยัดค่าใช้จ่ายในการควบคุมและป้องกันแมลงศัตรูพืชในการเกษตร
3. ใช้เผยแพร่ต่อเกษตรกรและผู้สนใจทั่วไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง

2.1 เครื่องมือและอุปกรณ์ทางการเกษตร

เครื่องมือทางการเกษตร หมายถึง สิ่งที่มนุษย์ประดิษฐ์หรือสร้างขึ้นมาเพื่อผ่อนแรงในการทำการเกษตร และทำให้งานดำเนินไปอย่างสะดวกรวดเร็วยิ่งขึ้น

เครื่องมือการเกษตรมีประโยชน์ดังนี้ (พานิช ทินนนิมิตร, 2527:19-21) คือ

1. ทนแรง เพราะเครื่องมือต่างๆจะช่วยให้ผู้ใช้เหนื่อยน้อยลง เช่น การใช้จอบขุดแทนการใช้มือ
2. ทนเวลา การใช้เครื่องมือจะทำให้งานเสร็จรวดเร็ว ทนเวลา
3. ทำงานได้มากและรวดเร็ว จึงสามารถขยายส่วนของฟาร์มให้ใหญ่ขึ้นได้
4. ลดค่าใช้จ่าย เช่น การใช้รถแทรกเตอร์สามารถพรวนได้วันละ 50 ไร่ แต่การพรวนด้วยสัตว์จะได้เพียง 5 ไร่
5. ใช้แทนอวัยวะคน เช่น เครื่องพ่นยาแบบต่างๆ ระเบิดวิดน้ำแบบต่างๆ

ประเภทของเครื่องมือการเกษตร

เครื่องมือการเกษตรมีมากมายหลายชนิดตามแต่ประเภทของงานเกษตร เช่น เครื่องมือสำหรับงานทางพืช เครื่องมือสำหรับการเลี้ยงสัตว์ การเลี้ยงปลา และอุปกรณ์ทางการเกษตรต่างๆ เครื่องมือทางการเกษตรถ้าแบ่งตามต้นกำเนิดของพลังงาน จะแบ่งได้เป็น 5-6 อย่าง คือ

1. เครื่องมือที่ใช้แรงงานคน
  - 1.1 เครื่องมือกลสิกรรม เช่น เสียม จอบ พลั่ว คราด
  - 1.2 เครื่องมือบำรุงรักษาพืช เช่น เครื่องมือใส่ปุ๋ย เครื่องมือพ่นยา
  - 1.3 เครื่องมือเก็บเกี่ยว เช่น เคียว มีด จอบ ตะกร้อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. เครื่องมือที่ใช้แรงงานสัตว์ เช่น ไถ คราด เครื่องพรวนดิน ลูกกลิ้ง และอุปกรณ์อื่นๆ
3. เครื่องมือที่ใช้แรงเครื่องยนต์
  - 3.1 เครื่องยนต์ขนาดเล็ก เช่น เครื่องสูบน้ำ รถไถเดินตาม
  - 3.2 เครื่องยนต์ขนาดใหญ่ เช่น รถแทรกเตอร์ รถตีนตะขาบ
4. เครื่องมือที่ใช้แรงธรรมชาติ เช่น ระเบิดดินดำ เครื่องสูบน้ำ เครื่องบดอาหาร กังหันลม และกังหันน้ำ
5. เครื่องมือที่ใช้ไฟฟ้า เครื่องมือที่ใช้ไฟฟ้ามีหลายชนิด เช่น เครื่องบดอาหาร เครื่องหั่นหญ้า เครื่องสูบน้ำ เครื่องเลื่อยไม้
6. เครื่องมือช่างเกษตรอื่นๆ เช่น เครื่องมือช่างไม้ ช่างก่อสร้าง ช่างไฟ ช่างประปา ช่างเชื่อมและเครื่องทุ่นแรงต่างๆ

2.2 หลอดฟลูออเรสเซนต์ (Fluorescent lamp)

หลอดฟลูออเรสเซนต์ได้ถูกพัฒนามาใช้กันอย่างแพร่หลายเพราะให้แสงสีและประสิทธิภาพที่ดีกว่าหลอดไฟไส้ขนาด 40 วัตต์ แบบเดิม มีอายุการใช้งานเฉลี่ย 1,500 ชั่วโมงและให้ความสว่างประมาณ 460 ลูเมน (ลูเมน เป็นหน่วยวัดความสว่าง ถ้าความสว่างมากค่าลูเมนจะสูง) หลอดฟลูออเรสเซนต์ขนาด 40 วัตต์ชนิดธรรมดาที่เราใช้มีอายุการใช้งานนานถึง 6,000 ชั่วโมงและให้แสงสว่างได้ถึง 3,200 ลูเมน มากกว่าหลอดไส้ถึง 7 เท่าตัว หลอดฟลูออเรสเซนต์มีหลายสีด้วยกัน คือ (ฤทธิ์ ธีระ โกเมน, 2533 : 31-36)

หลอด Day light

เป็นหลอดชนิดหลอดฟลูออเรสเซนต์ที่ให้แสงสว่างใกล้เคียงกับแสงธรรมดามากที่สุด โดยจะให้สเปกตรัมของสีออกมาเกือบครบในย่านที่ตามนุษย์รู้สึก ทำให้วิเคราะห์สีต้นของวัตถุได้ถูกต้อง หลอดนี้เป็นที่นิยมแพร่หลายในประเทศไทย มีประสิทธิภาพ 65 ลูเมน ต่อวัตต์

หลอด Warm white

หลอดชนิดนี้ให้ประสิทธิภาพถึง 77 ลูเมนต่อวัตต์ แต่แสงจะไม่เป็นแบบ Day light คือจะออกสีค่อนข้างไปทางเหลืองแดง ส่วนข้อเสียเงินจะเข้มน้อยลง เพราะใช้กับงานต่างๆ ไป เช่น ที่จอดรถ ห้องโถง ฯลฯ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลอด Cool white

เป็นหลอดที่ใช้คุณสมบัติกึ่งกลางระหว่างหลอดทั้ง 2 ชนิด ที่กล่าวมา คือ จะให้สีส้มที่ค่อนข้างเป็นธรรมชาติและให้ประสิทธิภาพค่อนข้างสูง (ประมาณ 80 ลูเมนต่อวัตต์) นิยมใช้กันทั่วไปในออฟฟิศ ร้านอาหาร โรงพยาบาล ฯลฯ

หลอดสะท้อนแสง (Reflector tube)

หลอดชนิดนี้ด้านหนึ่งของหลอดจะมาถูกเคลือบด้วยสารสะท้อนแสง เพื่อรวบรวมแสงที่ได้ออกไปทิศทางตรงกันข้ามใช้ในงานที่ใช้ประสิทธิภาพสูงมากๆ เช่น บริเวณที่มีฝุ่น ห้องโชว์ เป็นต้น

หลอดดี

หลอดดีมีหลาย เช่น แดง ชมพู เหลือง เขียว น้ำเงิน ซึ่งมักจะใช้สำหรับงานตกแต่งห้องโชว์ หรือใช้เมื่อต้องการตีแปลกตาออกไป

หลอดอุลตราไวโอเลต

จะให้แสงที่มองเห็นได้ ส่วนหนึ่งและแสงอุลตราไวโอเลตไม่เห็นอีกส่วนหนึ่งออกมา ซึ่งใช้ในการหยุดยั้งเชื้อโรคบางชนิดได้

หลอดแบล็คไลท์ (Black light)

หลอดชนิดนี้ก็คือ หลอดอุลตราไวโอเลตแต่ผิวแก้วเป็นสีดำ เพื่อป้องกันแสงที่ตามองเห็น รั่วลอดออกมา คงเหลือแต่แสงอุลตราไวโอเลตผ่านออกมาเท่านั้น หลอดแบล็คไลท์ใช้ต่อแมลงที่หากินตอนกลางคืน (ขวัญชัย สมบัติศิริ, 2540 : 63) โดยการวางกับดักพร้อมด้วย ไม่ว่าจะเป็ถาดน้ำ หรือใช้วิธีกำจัดด้วยไฟฟ้า (ชานานู ก่อเกียรติ, 2540 : 2-28) การใช้กระแสไฟฟ้าโดยใช้รวมกันไฟล่อแมลงให้แมลงบินมาบริเวณที่มีกระแสไฟฟ้า แมลงจะถูกกระแสไฟฟ้าตาย อุปกรณ์ที่ทำขึ้นอาจมีลักษณะเป็นแผงสี่เหลี่ยม เพื่อให้มีพื้นที่ที่จะดึงดูดแมลงมาในบริเวณที่มีกระแสไฟฟ้ามากที่สุด (มโนชัย กীরติกสิกร, 2528 : 22)

2.3 ระบบความต้านทานของร่างกายกับกระแสไฟฟ้า

ร่างกายของคนเราเป็นความต้านทานที่เปลี่ยนแปลงค่าได้ตามสภาวะแวดล้อมและมีค่าต่างกันทุกคน ความต้านทานต่ำสุดของร่างกายต่อกระแสไฟฟ้าระหว่างมือและเท้ามีค่าประมาณ 400-500 โอห์ม ค่าความต้านทานที่ผิวหนังหรือจุดสัมผัสเป็นตัวกลางสำคัญที่กำจัดการไหลของเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กระแสไฟฟ้า ซึ่งมีค่าแตกต่างกัน โห้หมัดต่อตารางเซนติเมตร แต่ผิวหนังที่เปียกจะมีความต้านทานลดลงเหลือเพียง 1 % ของผิวหนังแห้งเท่านั้น ยิ่งกว่านั้นกระแสไฟฟ้าที่ทำให้เกิดการช็อคไหลผ่านร่างกายนานประมาณ 2-3 วินาที ผิวหนังตรงจุดสัมผัสจะพองขึ้น ซึ่งมีผลให้ความต้านทานของผิวหนังตรงจุดนั้นลดลงอย่างมาก ดังนั้นผู้ที่สัมผัสผิวหนังตรงจุดสัมผัสเปียกขึ้นด้วยเหงื่อและน้ำ กระแสไฟฟ้าจะไหลผ่านร่างกายของผู้นั้นได้มากขึ้นกว่าผู้ที่สัมผัสผิวหนังแห้งและอันตรายที่ได้รับมากขึ้นด้วย ผลของกระแสไฟฟ้าที่ไหลผ่านร่างกาย มีดังนี้ (พุศศักดิ์ จงเฟื่องปริญญา, 2533 : 37-40)

ระดับกระแสที่ทำให้เกิดความรู้สึกหรือเกิดปฏิกิริยาหรือชาเล็กน้อย มีผลที่ทำให้อาการกระตุกตกใจ อาจทำให้เกิดอันตรายเป็นอันตรายถึงบาดเจ็บมาก ค่าเฉลี่ยของกระแสไฟฟ้ารู้สึกได้สำหรับผู้ชายมีค่าประมาณ 1.1 mA และสำหรับผู้หญิงประมาณ 0.7 mA กระแสระดับนี้จะไม่เป็นอันตรายต่อเนื้อเยื่อมนุษย์และกระแสไฟฟ้าที่ทำให้เกิดความรู้สึกได้นี้ถูกกำหนดไว้ประมาณ 0.5 mA

ระดับกระแสที่สามารถช่วยตัวเองให้หลุดได้ กระแสไฟฟ้าระดับนี้เป็นกระแสปริมาณสูงสุดที่เมื่อผ่านร่างกายแล้วผู้ที่ถูกกระแสไฟฟ้าสามารถช่วยเหลือตัวเองให้หลุดพ้นออกมาได้ โดยอาศัยผลโดยตรงจากปฏิกิริยาหดตัวของกล้ามเนื้อ ค่าเฉลี่ยของกระแสขนาดนี้ สำหรับผู้ชายประมาณ 10 mA สำหรับผู้หญิงประมาณ 10.5 mA ระดับนี้ไม่เป็นอันตรายต่อเนื้อเยื่อ

ระดับกระแสที่เป็นอันตราย ระดับกระแสไฟฟ้าที่ทำอันตรายถึงตายมีค่าสูงกว่ากระแสในระดับ 2 เพียงเล็กน้อยเท่านั้น เมื่อกระแสไฟฟ้าเกินกว่า 18 mA ไหลผ่านช่วงทรวงอกกล้ามเนื้อทรวงอกจะหดตัวและทำให้หายใจลำบาก ถ้ายังปล่อยให้กระแสดังกล่าวผ่านร่างกายต่อไป จะทำให้หมดสติและตายในที่สุด

2.4 กั๊บดัก (Trap)

การใช้กั๊บดัก เพื่อที่จะศึกษาการเปลี่ยนแปลงประชากรแมลงในพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งเป็นที่นิยมกันในปัจจุบัน เพื่อตรวจสอบเนื่องจากมีการพยากรณ์และกำจัดการค้นพบสารคั้งคูดแมลงและสารฟิโรโมนของแมลงที่จะคั้งคูดแมลงได้เฉพาะชนิด จึงเป็นการประหยัดเวลาประหยัดแรงงาน และได้แมลงที่ต้องการสำรวจ กั๊บดักได้ถูกประดิษฐ์ขึ้นมาหลายแบบเพื่อให้เหมาะสมกับแมลงแต่ละชนิด ที่มีพฤติกรรมต่างๆกัน เพื่อจะให้ ได้ประสิทธิภาพของกั๊บดักแต่ละชนิดสูงสุด

กั๊บดักประกอบด้วยส่วนประกอบสำคัญ 3 ส่วน (มูลนิธิการศึกษาเพื่อพัฒนาชนบท, 2539 : 132-134)

1. ตัวกั๊บดัก

2. สารคั้งคูดแมลง สิ่งล่อให้แมลงมาติดกั๊บดัก เช่น แสงไฟ ฟิโรโมนเพศของแมลงและ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารล่อ เป็นต้น

3. สารฆ่าแมลงหรือวัสดุ ภาชนะที่จะทำให้แมลงติดกับดัก เช่น สารเหนียว น้ำ ประตุกล และสารล่อ เป็นต้น

กับดักแบ่งออกกว้างๆ ได้ 2 แบบ

กับดักที่ไม่มีตัวดึงดูด

กับดักประเภทนี้ต้องใช้แรงดึงดูดจากเครื่องยนต์ เพื่อให้แมลงติดกับดักหรือวางกับดักในบริเวณที่เคยมพบว่ามีแมลงชนิดนั้น จึงต้องใช้ความรู้เกี่ยวกับวงจรชีวิตของแมลงประกอบการวางกับดักอีกด้วย ได้แก่

1. Suction trap กับดักชนิดนี้ใช้เครื่องยนต์ทำให้เกิดแรงดึงดูดแมลงที่บินผ่านมาจะถูกดูดเข้าไปในกับดักได้

2. Pitfall trap เป็นกับดักที่ใช้สำรวจแมลงที่อยู่ตามผิวดินใช้โหลแก้วหรือกระป๋องโลหะฝังลงในดินโดยใช้กรวยแก้วเป็นทางให้แมลงตกลงไปในภาชนะที่ใส่รองรับ กับดักชนิดนี้ใช้ได้กับแมลงหางหนีบ มด และแมงมุม

3. Emergence trap เป็นกับดักที่ใช้สำรวจแมลงที่เข้าดักแล้วในดิน กับดักประกอบด้วยกรอบไม้รูปหลังคาบ้าน มีตาข่ายบุงส่วนบนมีขวดแก้ว สำหรับดักแมลงที่ออกมาจากดักแล้ว ใช้ได้กับพวกแมลงวัน เช่น แมลงวันกะหล่ำปลี (Cabbage Root fly)

กับดักที่มีตัวดึงดูด

ตัวดึงดูดในกับดักประเภทนี้ ได้แก่ แสงไฟ สารฟีโรโมนเพศ สารล่อเหยื่อล่อ และสี เป็นต้น กับดักชนิดต่างๆ แบ่งออกได้ ดังนี้

1. กับดักฟีโรโมน (Pheromone trap) ได้แก่ การออกแบบชนิดต่างๆ เพื่อใช้กับฟีโรโมนเฉพาะชนิดของแมลง เช่น การใช้แผ่นเหล็กบาง ขนาด 30x30 เซนติเมตร เจาะรูตรงกลาง เพื่อใส่สารฟีโรโมนที่ผิวแผ่นเหล็กทากาวเหนียวทั้ง 2 ด้าน แขนงแผ่นเหล็กในแนวตั้ง แมลงจะมาบินจะมาติดที่บริเวณผิวของแผ่นเหล็ก เป็นต้น

2. กับดักชนิดมีเหยื่อล่อ (Lure trap pulp) เป็นกับดักที่มีเหยื่อล่อหรือสารล่อ เพื่อให้แมลงบินมา

ติดกับดัก เช่น การใช้ปลาป่น เป็นเหยื่อล่อแมลงวันเจาะลำต้นข้าวฟ่าง (Sorghum shoot fly) เป็นต้น

3. กับดักใช้สี (Trap Color) นิยมใช้กับแมลงขนาดเล็ก เช่น เพลี้ยไฟ เพลี้ยอ่อน แมลงวัน และมวนสีทอง จะเป็นสีที่ดึงดูดเพลี้ยอ่อนหลายชนิดและเพลี้ยจักจั่น เป็นต้น กับดักมีลักษณะเป็นถาดกลมขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 30 เซนติเมตรทาสีที่ต้องการ ใส่น้ำผสมผงซักฟอกในภาชนะที่ใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. กับดักแสงไฟ (Light trap) เป็นที่รู้จักกันดีใช้สำรวจแมลงได้หลายวงศ์ เช่น ผีเสื้อกลางคืน ค้างคาว มวน โดยเฉพาะแมลงคานา และดักแตนป่าทังกา ที่ชาวบ้านชอบดักจับมาจำหน่ายตามท้องตลาด นอกจากนี้กับดักแบบใช้แสงสามารถจับแมลงกลางคืนได้หลายชนิด นอกเหนือจากแมลงที่กล่าวมา แหล่งของแสงที่พบว่าสามารถใช้ล่อแมลงได้ดี เช่น หลอดไฟที่ให้แสงอุลตราไวโอเลต

โดยปกติแล้วแมลงจะชอบบินมาเล่นแสงไฟในเวลาพลบค่ำ (วีรวุฒิ กัตัญญกุล, 2526 : 107) จะพบมากตั้งแต่เวลา 19.00-23.00 น. แมลงที่บินมาเล่นแสงไฟนี้อาจจับได้โดยใช้แผงเหนียววางไว้ใต้ไฟ หรือใช้อ่างน้ำ หรืออาจทำเป็นกรวย ทำให้แมลงตกลงไปในขวดน้ำแมลง หรือเป็นกรวยพลาสติก แมลงที่จับได้นี้อาจใช้เป็นอาหารปลา หรือเก็บทำลายด้วยมือหรือวิธีอื่นๆ

การใช้แสงไฟล่อแมลงสามารถใช้ได้หลายวิธีด้วยกัน (ดิเรก อุทัยห่วย, 2535 : 71) คือ

1. ใช้หลอดแบล็กไลท์หรือหลอดสีฟ้า วางหลอดนีออนบนกะละมังใส่น้ำครึ่งหนึ่ง ผงซักฟอก 1 กำมือ วางไว้บนฐานกระบอกไม้ไผ่ สูง 0.5 -1 เมตร เปิดไฟตั้งแต่วันที่ 19.00 - 23.00 น. แล้วปิดไฟเก็บหลอด

2. แมลงที่ชอบบินมาเล่นแสงไฟ เช่น ผีเสื้อตัวแก่ของหนอนไข่มุก ผีเสื้อหนอนเจาะลำต้นอ้อย เพลี้ยจักจั่น เพลี้ยกระโดด ผีเสื้อเจาะดอก ผีเสื้อหนอนกระทู้ ผีเสื้อหนอนม้วนใบ ผีเสื้อมวนหวาน และแมลงศัตรูพืชอื่นๆ จะคิดมากตอนคืนฝน นับจำนวนแมลงก็จะกะได้ว่า ตอนนี้มีแมลงอาละวาดรุนแรงมากน้อยเพียงใด ถ้าด้กมากๆ จุด ก็จะสามารถใช้สารฆ่าแมลงลงอย่างน้อย 3 ครั้งใน 10 ครั้ง

3. ควรตั้งไว้ริมหรือมุมไร่ เพื่อป้องกันไม่ให้เป็นการล่อแมลงเข้ามาในพื้นที่ โดยใช้ 5 ไร่ ต่อ 1 ดวง บัลลัสที่ต่อหาภาชนะครอบไว้เพื่อป้องกันฝน

2.5 ภูมิปัญญาท้องถิ่น

ภูมิปัญญาชาวบ้าน หรือภูมิปัญญาท้องถิ่น หมายถึง พื้นเพรากฐานของความรู้ของชาวบ้าน หรือความรู้ของชาวบ้านที่เรียนรู้และมีประสบการณ์สืบต่อกันมาทั้งทางตรง คือ ประสบการณ์ด้วยตนเอง หรือทางอ้อม ซึ่งที่รู้จักจากผู้ใหญ่ หรือความรู้ที่สะสมสืบต่อกันมา อีกนัยหนึ่ง ภูมิปัญญาชาวบ้าน หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่ชาวบ้านได้คิดเองและนำมาใช้ในการแก้ปัญหา เป็นสติปัญญาเป็นองค์ความรู้ทั้งหมดของชาวบ้าน ทั้งกว้างและลึก ชาวบ้านที่สามารถคิดเองโดยอาศัยศักยภาพที่มีอยู่ แก้ปัญหาการดำเนินวิถีชีวิตได้ในท้องถิ่นอย่างสมสมัย (ทองวิชัยการศึกษา, 2539 : 5)

ภูมิปัญญาท้องถิ่น แบ่งตามขอบข่ายของการศึกษา (สมพงษ์ พลະสุรย์, 2542 : 5) จำแนกเป็น 10 สาขา คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. เกษตรกรรม
2. อุตสาหกรรมและหัตถกรรม
3. การแพทย์แผนไทย
4. การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
5. กองทุนและธุรกิจชุมชน
6. สวัสดิการ
7. ศิลปกรรม
8. การจัดการ
9. ภาษาและวรรณกรรม
10. ศาสนาและประเพณี

2.6 แมลงบินมาเล่นแสงไฟ

แมลงเป็นสัตว์ที่ไม่มีกระดูกสันหลังชนิดหนึ่ง ที่มีความสำคัญต่อมนุษย์เป็นอย่างมาก ทั้งในทางให้คุณและให้โทษ ในทางให้คุณ คือ ช่วยผสมเกสร เป็นตัวห้ำหิวเบียน เป็นอาหารของมนุษย์-สัตว์ และพืช แมลงที่ให้โทษจำเป็นต้องกำจัดให้หมดสิ้นไป (ขวัญชัย สมบัติศิริ, 2540 : 1-2)

การกำจัดแมลงสามารถทำได้หลายวิธี เช่น การใช้สารเคมี วิธีทางกลศาสตร์ วิธีทางพฤติกรรม วิธีทางกฎหมาย วิธีทางชีววิทยา วิธีทางพันธุกรรม และวิธีทางกายภาพ เช่น การใช้ไฟล่อซึ่งแมลงที่ชอบบินมาเล่นไฟมีหลายชนิด (สิริวัฒน์ วงษ์ศิริ, 2526 : 50-56) ได้แก่

1. เพลี้ยกระโดดสีน้ำตาล (Brown planthopper)

พืชอาหาร

ข้าว ข้าวฟ่าง และหญ้าต่างๆ

ลักษณะสังเกต

ตัวโตเต็มวัยจะมีสีน้ำตาลหรือสีน้ำตาลปนเทา มีความยาวประมาณ 3 มิลลิเมตรกว้าง 1 มิลลิเมตร หนวดตั้งอยู่ด้านข้างของหัวและตั้งอยู่ใต้ตา ขาหลัง มีหนามที่เคลื่อนไหวได้ 2-3 อัน (Spur) ตัวเต็มวัยมี 2 แบบ คือ แบบมีปีกยาว (macropterous form) และแบบชนิดที่มีปีกสั้น โดยเฉพาะปีกคู่หลัง (Brachypterus form)

การเข้าทำลาย

ตัวอ่อน (nymphs) และตัวเต็มวัย (adults) จะเกาะดูดน้ำเลี้ยงจากต้นข้าว ทำให้ต้นข้าวมีอาการใบเหลืองแห้ง มีลักษณะคล้ายน้ำร้อนลวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วงจรชีวิต

ตัวเมียวางไข่บริเวณกลางใบหรือตามใบ ตัวเมียวางไข่ 48 ฟองต่อตัว อายุไข่ 7 วัน ตัวอ่อนลอกคราบ 5 ครั้ง ใช้เวลา 16 วัน ตัวเมียอยู่ได้นาน 15 วัน ตัวผู้อยู่ได้นาน 13 วัน

2. เพลี้ยจักจั่นสีเขียว (Ricegreen leafhoppers)

พืชอาหาร

ข้าว ข้าวฟ่าง หญ้านกสีชมพู หญ้าแพรก

ลักษณะสังเกต

เป็นแมลงปากดูดขนาดเล็ก ยาวประมาณ 2-3 มิลลิเมตร สีเขียว บริเวณปลายปีกมีจุดสีดำทั้ง 2 ข้าง มี 2 ชนิด คือ ชนิดที่มีแถบโค้งตามความยาวที่ขอบหน้าระหว่างตา 2 ข้าง มีขีดสีดำพาด และชนิดที่ไม่มีขีดสีดำบริเวณหน้าผาก

การเข้าทำลาย

จะดูดกินน้ำเลี้ยง และเป็นพาหะนำโรคใบสีส้มมาสู่ต้นข้าว ซึ่งเกิดจากเชื้อไวรัส

วงจรชีวิต

จะวางไข่บริเวณกาบใบ จำนวนไข่ต่อกลุ่มมี 5-90 ฟอง ตัวเมีย 1 ตัว สามารถออกไข่ได้ 200-300 ฟอง ตัวอ่อนใช้เวลาฟักตัวจากไข่ประมาณ 7 วัน ระยะตัวอ่อนประมาณ 14 วัน ตัวอ่อนมี 5 ระยะ ตัวเต็มวัยมีอายุประมาณ 10 วัน

3. หนอนกอสีชมพู (Pink borer)

พืชอาหาร

ข้าว อ้อย ข้าวโพด และหญ้า

ลักษณะสังเกต

ตัวแก่มีสีออกกลางวัน ปีกคู่หน้าของตัวอ่อนสีคล้ายฟางข้าว หรือสีครีมอ่อน ตรงกลางปีกมีสีดำ ปีกคู่หน้าของตัวผู้มีสีน้ำตาล ที่กลางปีกมีจุดดำเล็กๆ 1 จุด ขอบปีกมีจุดเล็กๆ เรียงกันเป็นแถว

การเข้าทำลาย

ตัวหนอนเจาะเข้าไปในลำต้นข้าว โดยผ่านลำต้นตรงบริเวณข้อ หลังจากต้นข้าวถูกเข้าไปแล้ว 4 วัน ต้นข้าวจะแสดงอาการเหี่ยว จากนั้นหนอนก็จะเคลื่อนย้ายไปยังต้นข้าวต้นอื่นต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วงจรชีวิต

ตัวเมียจะวางไข่เป็นกลุ่มๆ บริเวณใกล้ปลายใบ กลุ่มละประมาณ 50 ฟอง ตัวเมียวางไข่ได้ 2-3 กลุ่ม โดยมีขนสีน้ำตาลคลุมไว้ ไข่ระยะแรกสีครีมอ่อนก่อนข้างยาวจนถึงม่วงเข้มเมื่อจะฟักเป็นหนอนอายุของไข่จนเป็นตัวอ่อนใช้เวลา 6-7 วัน ระยะเป็นตัวอ่อน 35-45 วัน และระยะดักแด้ 8-13 วัน

4. บั้ว (Rice gallmidge)

พืชอาหาร

ข้าว ข้าวป่า หญ้าไทร หญ้าปล้องเขียว หญ้าปล้องหิน

ลักษณะสังเกต

ลักษณะใกล้เคียงกับยุง ยาวประมาณ 3-4 เซนติเมตร ส่วนท้องมีสีส้มหนวดและ

ขาสีดำ

การเข้าทำลาย

บั้วจะทำลายข้าวมากที่สุดในระยะแตกกอ โดยหนอนบั้วจะทำลายที่ยอดอ่อนของต้นข้าว และต้นข้าวจะสร้างหลอดหุ้มตัวหนอนและเจริญออกมาเป็นหลอดคล้ายหลอดหอม ต้นข้าวเป็นหลอดนี้จะไม่ออกรวง

วงจรชีวิต

ตัวเมียจะวางไข่ไว้ตามใบข้าวหรือกาบใบ สีชมพูอ่อน หลังจากนั้น 3-4 วัน จะฟักออกเป็นตัวหนอน ตัวหนอนจะแทรกตัวเข้าไปในกาบใบใกล้กับจุดที่กำเนิดของหน่อข้าว ตัวหนอนมี 3 ระยะ รวมประมาณ 11 วัน ขณะที่หนอนบั้วเข้าทำลายที่หน่ออ่อนของข้าว ข้าวจะสร้างหลอดหุ้มหนอนไว้ หนอนจะเจริญอยู่จนเข้าดักแด้ หลอดบั้วจะ โผล่พ้นกาบใบ มองเห็นจนภายนอกได้ ดักแด้บั้วมีอายุประมาณ 6 วัน ระยะไข่จนกระทั่งออกเป็นตัวแก่ 23-28 วัน ตัวแก่บั้วอยู่ได้ 2-3 วัน ตัวหนึ่งสามารถขยายพันธุ์ได้ 6-7 ชั่วอายุไข่

5. เพลี้ยห่อ (Malayan black rice bud)

พืชอาหาร

ข้าว

ลักษณะสังเกต

เป็นมวนชนิดหนึ่ง ลักษณะลำตัวค่อนข้างกลมคล้ายไล่ ด้านหัวออกเป็นรูป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สามเหลี่ยม ลำตัวมีสีดำ หัวสีดำ ความยาวลำตัว 7-8.5 มิลลิเมตร กว้าง 4-4.5 มิลลิเมตร ตัวผู้เล็กกว่าตัวเมียเล็กน้อย

การเข้าทำลาย

พบระบาดเป็นครั้งคราว ในนาข้าว เป็นแมลงปากดูด โดยจะอาศัยดูดกินน้ำเลี้ยงตามโคนกอข้าว บริเวณที่ถูกกัดทำลายจะเป็นสีน้ำตาล ขอบใบข้าวจะเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลดำ คุกคล้ายกับโรคใบไหม้ ถ้าถูกทำลายมากต้นข้าวจะเหี่ยวและแห้งตาย

วงจรชีวิต

ระยะเวลาที่แมลงวางไข่ 1-12 วัน จำนวนไข่ต่อกลุ่ม 20-60 ฟอง ไข่จะฟักเป็นตัวอ่อนประมาณ 4-6 วัน ตัวอ่อนมี 6 ระยะ รวมเวลาที่เป็นตัวอ่อน 20-30 วัน ตัวแก่มีอายุยืนประมาณ 214 วัน (วีรวุฒิ กตัญญุกุล, 2526 : 30-35)

6. ผีเสื้อหนอนใยผัก (Diamond backmoth)

พืชอาหาร

ผักตระกูลกะหล่ำ เช่น กะหล่ำปลี กะหล่ำดอก

ลักษณะสังเกต

เป็นผีเสื้อขนาดเล็ก เมื่อเกาะนิ่งวางหนวดชี้ตรงไปข้างหน้า ตัวหนอนมีสีเขียวอ่อน หัวแหลมท้ายแหลม ขนาดโตเต็มที่ยาวประมาณ 12 มิลลิเมตร มีลายบนปีกหน้า

การเข้าทำลาย

หนอนวัยแรกกัดกินเนื้อเยื่อใต้ผิวใบ เมื่อตัวโตขึ้นจึงกัดกินจากด้านบนใบพืช ทำให้รู้โห่ว พรุนทั่วทั้งใบ

7. หนอนกระทู้ผัก (Common leafworm)

พืชอาหาร

ถั่วลิสง ถั่วเหลือง ฝ้าย ข้าว ข้าวฟ่าง ละหุ่ง มะเขือเทศ และพืชผักหลายชนิด

ลักษณะสังเกต

ตัวหนอนมีสีเขียวปนดำ หลังจากลอกคราบครั้งที่ 2 จะมีจุดสีดำชัดเจนที่อกปล้องแรกข้างละจุด ตัวหนอนโตเต็มที่ยาวประมาณ 4-5 เซนติเมตร มีสีเขียวปนดำและมีแถบสีเหลืองซีดทางด้านบนและด้านข้างตามความยาวของลำตัว ตัวเต็มวัยเป็นผีเสื้อกลางคืนขนาดกลางเมื่อกางปีกวัดได้ประมาณ 3-5 มิลลิเมตร ปีกคู่หน้ามีหนวดลายสีขาวสลับน้ำตาลเข้มส่วนปีกคู่หลังเป็นสีขาวใสและเส้นสีน้ำตาลอ่อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเข้าทำลาย

หนอนวัยแรกจะอยู่รวมเป็นกลุ่มทางด้านใต้ใบ กัดกินผิวใบและเนื้อใบด้านล่าง เหลือไว้แต่ผิวใบด้านบน ซึ่งจะเปลี่ยนสีขาให้เห็นได้ชัดเจน เมื่อสู่วัยที่ 2-3 จึงกระจายตัวออกหากิน เดี่ยวๆ โดยกัดกินเนื้อใบและผิวใบทั้งหมด หนอนจะซ่อนตัวในเวลากลางวัน และออกหากินในเวลา กลางคืน

วงจรชีวิต

ตัวเมียวางไข่เป็นกลุ่มด้านใต้ใบพืช ตัวละประมาณ 200 ฟอง ไข่ปกคลุมด้วยขนสี น้ำตาลอ่อน จากปลายส่วนท้องของตัวเมีย ไข่มีสีน้ำตาลและค่อยๆ เปลี่ยนเป็นสีดำเมื่อใกล้ฟักระยะไข่ ประมาณ 3-7 วัน ระยะหนอน 7-14 วัน หนอนจะเข้าดักแด้ในดินหรือใต้เศษซากพืชระยะดักแด้ 1-2 วัน ตัวเต็มวัยอายุประมาณ 7 วัน

8. หนอนเจาะสมอฝ้าย (Cornearworm)

พืชอาหาร

ถั่วเหลือง ถั่วเขียว ถั่วลิสง ฝ้าย ข้าวโพด มะเขือเทศ ยาสูบ ทานตะวัน กระเจียบ และพืชผักหลายชนิด

ลักษณะสังเกต

มีขงลำตัวเปลี่ยนแปลงไปตามพืชอาหารและระยะการเจริญเติบโต เช่น สีเหลือง สีนํ้าตาล สีชมพู สีเขียว หรือสีเขียวปนดำ และมีแถบสีครีมทางด้านข้างของลำตัวข้างแถบ มีขน (setae) กระจายอยู่ทั่วลำตัว ตัวเต็มวัยเป็นผีเสื้อกลางคืนขนาดเล็ก เพศเมียมีปีกคู่หน้าสีนํ้าตาลอ่อน ส่วนเพศผู้จะเป็นสีนํ้าตาลอมเขียว ตรงกลางปีกคู่หน้ามีจุดสีนํ้าตาลเข้มข้างละจุด ปีกคู่หลังเป็นสี นํ้าตาลอ่อนและมีแถบสีนํ้าตาลเข้มข้างละจุด ปีกคู่หลังเป็นสีนํ้าตาลอ่อนและมีแถบสีนํ้าตาลเข้มพาด บริเวณปลายปีก

การเข้าทำลาย

ตัวหนอนจะเข้าทำลายโดยการกัดกินใบ ดอก ผลและเมล็ด ทำให้ผลผลิตลดลง เป็นแมลงที่มีอาหารหลายชนิด มีการระบาดตลอดทั้งปี

วงจรชีวิต

ตัวเต็มวัยจะวางไข่เป็นฟองเดี่ยวๆ ไข่มีสีขาวนวล ระยะไข่ 2-3 วัน หนอนลอก คราบ 5 ครั้ง ระยะตัวหนอน 15 - 21 วัน หนอนที่โตเต็มที่ยาวประมาณ 3-4 เซนติเมตรเข้าดักแด้ตาม รอยแตกของดินหรือใต้เศษซากพืช ระยะดักแด้ 8-12 วัน ตัวเต็มวัยมีอายุ 8-10 วัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

9. หนอนเจาะฝักถั่ว (Pea pod borer)

พืชอาหาร

ถั่วเหลือง ถั่วเขียว ถั่วลิ้นเต่า ปอเทือง แคน และพืชตระกูลถั่วหลายชนิด

ลักษณะสังเกต

ตัวหนอนมีสีชมพู หัวสีน้ำตาล หนอนโตเต็มที่ยาวประมาณ 1 – 5 เซนติเมตร หนอนจะสะสมตัวอย่างรวดเร็วถ้าถูกรบกวนหรือแกะฝักออก ตัวเต็มวัยจะเป็นผีเสื้อกลางคืน ปีกสีน้ำตาล เมื่อกางปีกออกวัดได้ประมาณ 2.5 – 3.0 เซนติเมตร

การเข้าทำลาย

ภายใน 1 – 2 ชั่วโมงหลังจากฝักออกจากไซ้ ตัวหนอนจะสร้างใยปกคลุมลำตัวแล้วเจาะฝักเข้าไปอยู่อาศัยกัดกินภายในเมล็ด หนอนระยะต่อมาจะกัดกินเมล็ดที่อยู่ภายในฝัก มักพบระบอดอยู่ในช่วงฤดูแล้ง

วงจรชีวิต

ตัวเมียวางไข่ครั้งละ 1 – 3 ฟอง ที่กลีบเลี้ยงและฝักอ่อน วางไข่ได้ 20-60 ฟอง ระยะไข่ 5-7 วัน ระยะหนอน 12-20 วัน หนอนวัยสุดท้ายจะเจาะฝักถั่วออกมาเพื่อเข้าดักแด้ในดิน ระยะดักแด้ 20 วัน ตัวหนอนสามารถอยู่ข้ามฤดูได้ ตัวเต็มวัยอายุ 15-30 วัน

10. ตั๊กแตนป่าทั้งกา (Bambay locust)

พืชอาหาร

ข้าวโพด ข้าวฟ่าง อ้อย และหญ้าต่างๆ

ลักษณะสังเกต

ตั๊กแตนป่าทั้งกา ตัวเต็มวัยจะมีสีน้ำตาล เวลาบินจะเห็นปีกคู่ที่สองหรือปีกหลังเป็นสีชมพู ความยาวจากหัวถึงปลายปีกประมาณ 10.5-3 นิ้ว ตั๊กแตนป่าทั้งกามีลักษณะคล้ายกับตั๊กแตนไชตาแคนตาคริสมาก แต่ชนิดหลังนี้ โคนปีกมีสีเหลือง

การเข้าทำลาย

กัดกินส่วนของใบ ในกรณีที่มีการระบาดมากๆ จะกัดกินจนเหลือแต่ต้นและก้านใบทิ้งไว้ ทำให้พืชไม่มีใบไว้สำหรับสังเคราะห์แสง

วงจรชีวิต

ในช่วงเดือนมีนาคม-เมษายน แมลงจะจับคู่และขยายพันธุ์หลังจากนั้นจะวางไข่ในดิน ในไร่ของเกษตรกรที่ไถแล้ว ระยะฟักไข่ใช้เวลา 35-51 วัน ระยะตัวอ่อน 56-87 วัน มีการลอกคราบ 7-8 ครั้ง จึงเป็นตัวเต็มวัยที่สมบูรณ์ ในหนึ่งปีมีเพียงรุ่นเดียว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

11. ผีเสื้อมวนหวาน (Fruit piercing moth)

พืชอาหาร

เงาะ ลำไย ฝรั่ง ส้มเขียวหวาน มะม่วง ท้อ อุ่น

ลักษณะสังเกต

ตัวหนอนที่ฟักออกจากไข่มีสีเขียวใส ยาวประมาณ 0.5 เซนติเมตร เมื่อโตเต็มที่มีสีน้ำตาลปนดำ ด้านข้างของท้องปล้องที่ 2 และ 3 จะมีลายวงกลมสีเขียว แดงอมส้ม ฟ้า ซึ่งเป็นจุดเล็ก ๆ กระจายอยู่ทั่วตัว ตัวเต็มวัยเป็นผีเสื้อกลางคืนขนาดใหญ่ ปีกคู่หน้ามีสีน้ำตาลปนเทา ปีกคู่หลังมีสีเหลืองส้ม ขอบปีกด้านบนนอกสีดำและกลางปีกมีแถบสีดำคล้ายรูปพระจันทร์เสี้ยว ข้างละ 1 อัน เมื่อกางปีกทั้งสองข้างกว้างประมาณ 8.5-9.0 เซนติเมตร

การเข้าทำลาย

ตัวเต็มวัยจะดูดกินน้ำหวานของผลไม้สดหลายชนิด โดยใช้ปากแทงดูดเข้าไปในผลไม้และดูดกินน้ำหวาน บริเวณที่ถูกเจาะจะปรากฏเป็นรอยแผล เน่า เมื่อบีบผลจะมีน้ำไหลออกมาทางรูที่ถูกเจาะ

วงจรชีวิต

ผีเสื้อเพศเมียวางไข่เดี่ยวบนใบพืช ดังนั้นวางไข่ได้ประมาณ 200-300 ฟอง ไข่มีรูปร่างกลม สีเหลืองอ่อน เส้นผ่านศูนย์กลางประมาณ 1 มิลลิเมตร ระยะไข่ 2-3 วัน ระยะหนอนมี 7 ระยะ ประมาณ 12-21 วัน หนอนจะนำใบพืชมาห่อหุ้มตัวและเข้าดักแด้อยู่ภายใน ระยะดักแด้ 10-12 วัน จากนั้นเจริญเป็นตัวเต็มวัยซึ่งมีอายุประมาณ 2 เดือน

12. หนอนมวนใบกล้วย (Banana leaf roller)

พืชอาหาร

กล้วย มะพร้าว ไม้

ลักษณะสังเกต

ตัวหนอนมีหัวและคอคอด มีวงสีขาวอยู่ทั่วตัว ตัวเต็มวัยมีสีน้ำตาลไหม้ และมีจุดสีเหลืองอยู่บนปีกคู่หน้าข้างละ 3 จุด ตามีสีแดง

การเข้าทำลาย

ตัวหนอนกัดกินใบ และม้วนใบกล้วยเป็นหลอดห้อยติดอยู่เห็นได้ชัดเจน

วงจรชีวิต

ผีเสื้อวางไข่เป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5-6 ฟอง ระยะไข่ 5-8 วัน ระยะหนอน 25-30

วัน เข้าดักแด้ภายในใบที่ม้วน ระยะดักแด้ 7-10 วัน (อินทวัฒน์ บุรีคำ, 2530 : 94-165)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

13. แมลงนูน

พืชอาหาร

ถั่วเหลือง ถั่วลิสง รากอ้อย มันสำปะหลัง

ลักษณะสังเกต

เป็นแมลงปีกแข็ง มีปีก 2 คู่ คือ ปีกคู่หน้ากับปีกคู่หลัง มีหลายสี เช่น สีดำ สีน้ำตาล และสีเขียว เป็นต้น มีขา 6 ขา ตัวอ่อนจะมีลักษณะเป็นสีขาวอยู่ใต้ดิน

การเข้าทำลาย

ระยะตัวหนอนกัดกินรากของพืชต่างๆรวมทั้งอ้อย เมื่อเป็นตัวเต็มวัยจะกินพืชอื่นๆ อีกหลายชนิด เช่น ถั่วลิสง ถั่วเหลือง

วงจรชีวิต

ตัวด้วงวางไข่เป็นจำนวน 50-60 ฟอง ใต้ดิน หนอนอาศัยวัดดูเน่าเปื่อยต่างๆ เป็นอาหารในระยะแรก ต่อมาเริ่มกัดกินรากพืชและ โตเต็มที่ในระยะเวลา 2 เดือน วงจรชีวิตตั้งแต่ไข่จนกระทั่งเป็นตัวเต็มวัยกินเวลาประมาณ 3 เดือน (สุธรรม อารีกุล, 2524 : 105)

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับคักแสงไฟล่อแมลงทำให้สามารถสรุปได้ว่า กับคักแสงไฟล่อแมลงจัดเป็นเครื่องมือทางการเกษตรประเภทใช้ไฟฟ้า อาศัยภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือภูมิปัญญาชาวบ้านนำมาประดิษฐ์ปรับใช้ให้เข้ากับสภาพปัจจุบัน สามารถที่นำไปคักจับแมลงได้ คือ การใช้แสงไฟล่อแมลงในเวลากลางคืน แสงที่ใช้ได้จากหลอดไฟฟ้ามียหลายชนิด เช่น หลอด Day light หลอดสี หลอดแบล็คไลท์ เมื่อแมลงบินมาเล่นไฟก็ติดกับคักที่คักไว้ข้างล่างหลอดไฟ จากข้อมูลในเอกสารที่เกี่ยวข้องเหล่านี้สามารถใช้เป็นแนวทางในการทำปัญหาพิเศษได้เป็นอย่างดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีสร้างอุปกรณ์

3.1 อุปกรณ์ที่ใช้สร้างกับดักแสงไฟล่อแมลง

โครงสร้างของอุปกรณ์

1. ฝาครอบน้ำขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 60 เซนติเมตร	1	ใบ
2. ลวดแข็ง	3	เมตร
3. กรวยรองน้ำขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 30 เซนติเมตร	1	อัน
4. ไม้กลมขนาด 1 นิ้ว ยาว 60.5 เซนติเมตร	1	อัน
5. ตะปู 1 นิ้ว	4	ดอก
6. ตะโก	8	ตัว
7. มีด	1	ด้าม
8. เชือกไนลอน	4	เมตร
9. ก้อนดีตะปู	1	ด้าม

แสงไฟล่อแมลง

1. หลอดแบล็กไลท์ หลอดสั้น 40 วัตต์	1	หลอด
2. สตาร์ทเตอร์	1	อัน
3. บัลลาสต์	1	อัน
4. ปลั๊กไฟ	1	อัน
5. เต้าต่อสาย	4	คู่
6. สายไฟขนาด 2 x 0.5 มม.	90	เมตร
7. ไขควง	1	ด้าม
8. มีดกัทเตอร์	1	ด้าม

กับดักแมลง

1. มุ้งพลาสติกเขียว	1	เมตร
2. ด้าย	2	เมตร
3. เข็มเย็บผ้า	1	เล่ม
4. กะละมัง ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 30 เซนติเมตร	1	ลูก

3.2 ขั้นตอนการสร้างกับดักแสงไฟล่อแมลง

การสร้างกับดักแสงไฟล่อแมลง มีขั้นตอน ดังนี้ คือ

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาขั้นตอนที่เกี่ยวข้องกับเครื่องมือทางการเกษตรกับดักล่อแมลง แมลงชอบบินมาเล่นแสงไฟเวลากลางคืน และเอาสารอื่นๆ

ขั้นตอนที่ 2 ออกแบบและจัดหาอุปกรณ์ที่ใช้ทำกับดักแสงไฟล่อแมลง (ภาพที่ 1, 2)

ขั้นตอนที่ 3 ทำโครงกับดักแสงไฟล่อแมลง มีขั้นตอน ดังนี้

1. แบ่งกระโถม (ฝาคลุมน้ำ) ออกแบบเป็น 4 ส่วน เท่าๆ กัน โดยใช้เชือกไนลอนรัดขอบกระโถมแล้วแบ่งออกเป็น 4 ส่วนเท่าๆ กัน วดรอบกระโถมทำเครื่องหมายไว้ห่างจากขอบกรวย 1 เซนติเมตร (ภาพที่ 3)

2. ใช้ตะปูเจาะรูขนาด 3 มิลลิเมตรที่แบ่งไว้ (ภาพที่ 4)

3. ตัดตาไก่บริเวณที่เจาะรู (ภาพที่ 5)

4. นำไม้ขนาด 1 นิ้ว ยาวเท่ากับเส้นผ่าศูนย์กลางค้ำในของกระโถม ใช้ค้อนตอกตะปูขนาด 2 นิ้ว ตีปิดหัวท้ายติดกับกระโถม (ภาพที่ 6)

5. นำเชือกไนลอน แบ่งออกเป็น 4 เส้นๆ ละ 70 เซนติเมตร

6. นำเชือกไนลอนไปผูกกับรูที่ตัดตาไก่ทั้ง 4 รู

7. การทำกรวยรองรับแมลง ก็ทำคล้ายกับข้อ 1-3 คือ แบ่งขอบด้านบนของกระโถมออกเป็น 4 ส่วน เท่าๆ กัน เจาะรูและตัดตาไก่ (ภาพที่ 7)

8. นำเชือกไนลอนที่ผูกติดกับกระโถมมาผูกติดกับกรวยรับแมลง

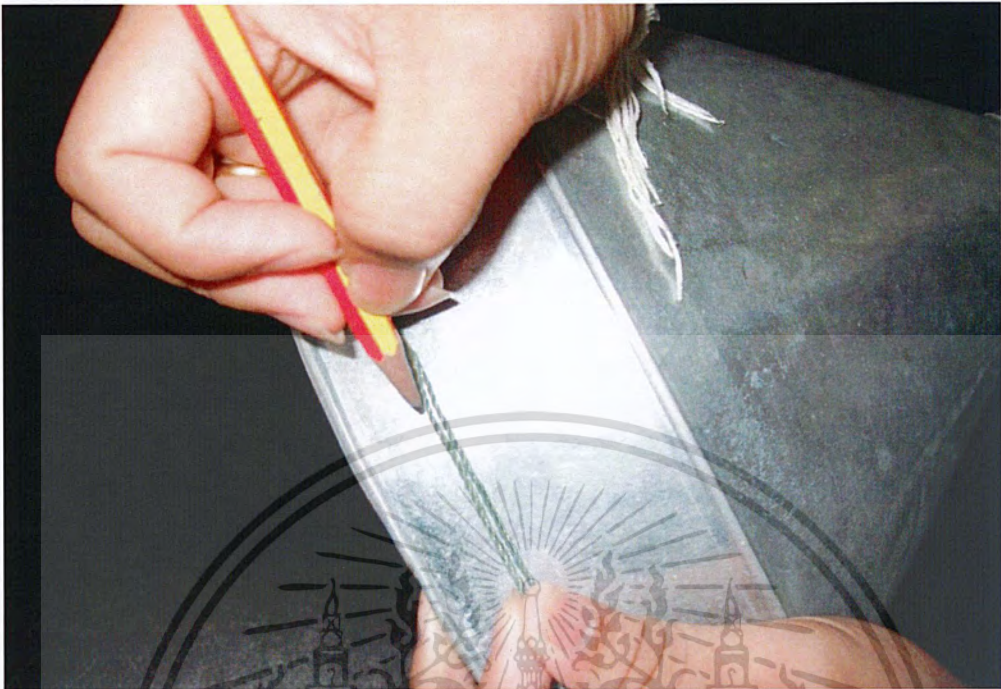

ภาพที่ 1 แสดงอุปกรณ์ที่ใช้ทำโครงกับดักแสงไฟล่อแมลง

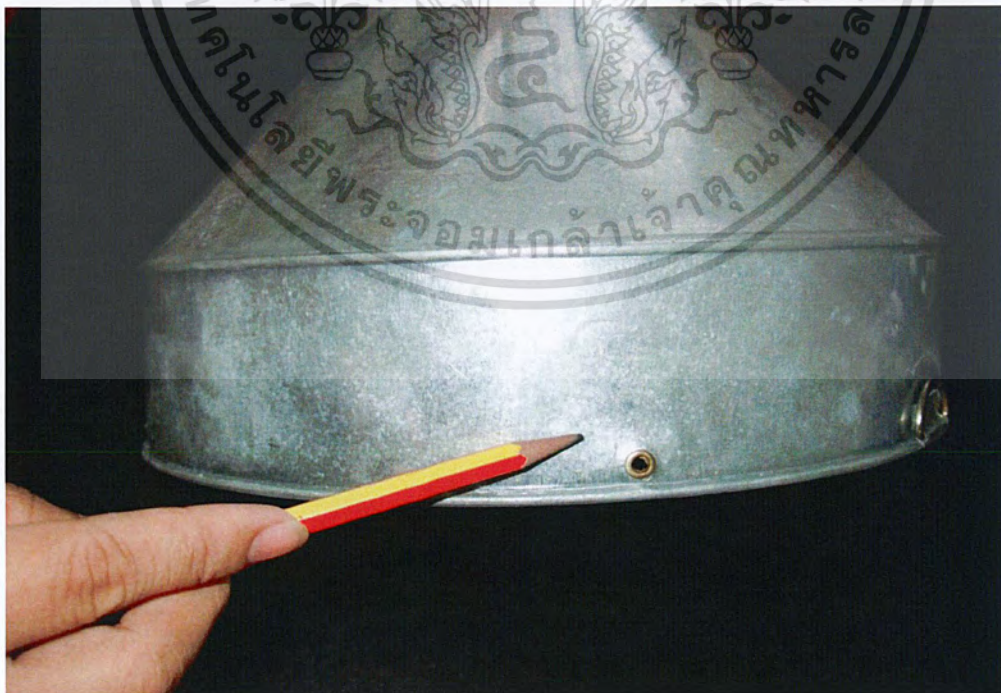

ภาพที่ 2 แสดงอุปกรณ์ที่ใช้ทำกับดักแสงไฟล่อแมลง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3 แสดงการวัดรอบกรวยแบ่งออกเป็น 4 ส่วนเท่าๆ กันแล้วเจาะด้วยตะปูเพื่อติดตาไก่

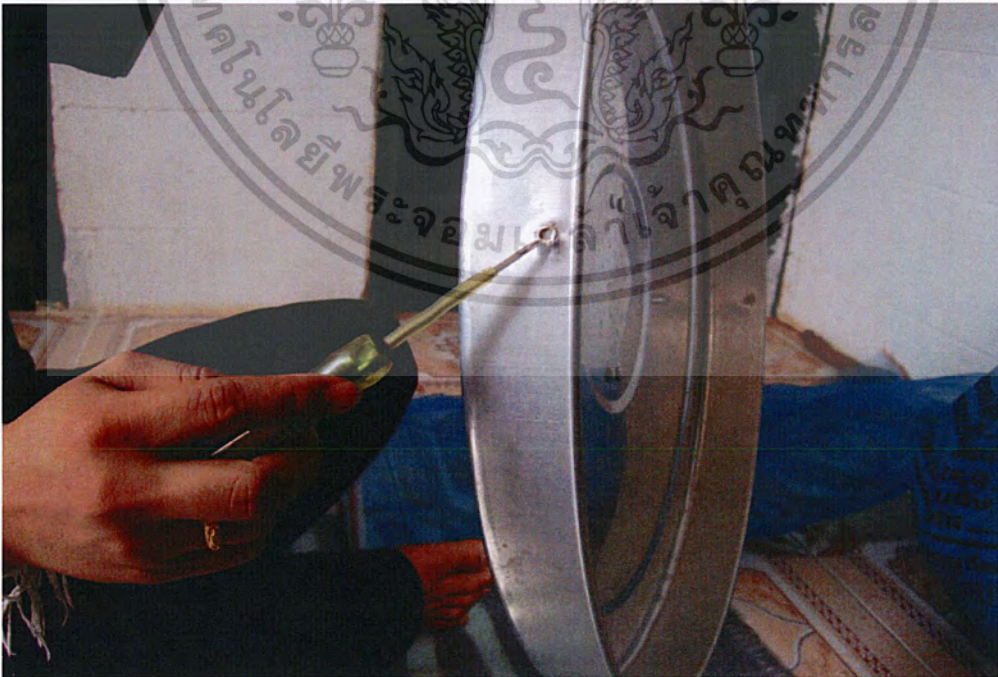

ภาพที่ 4 แสดงการติดตาไก่บริเวณที่เจาะรู

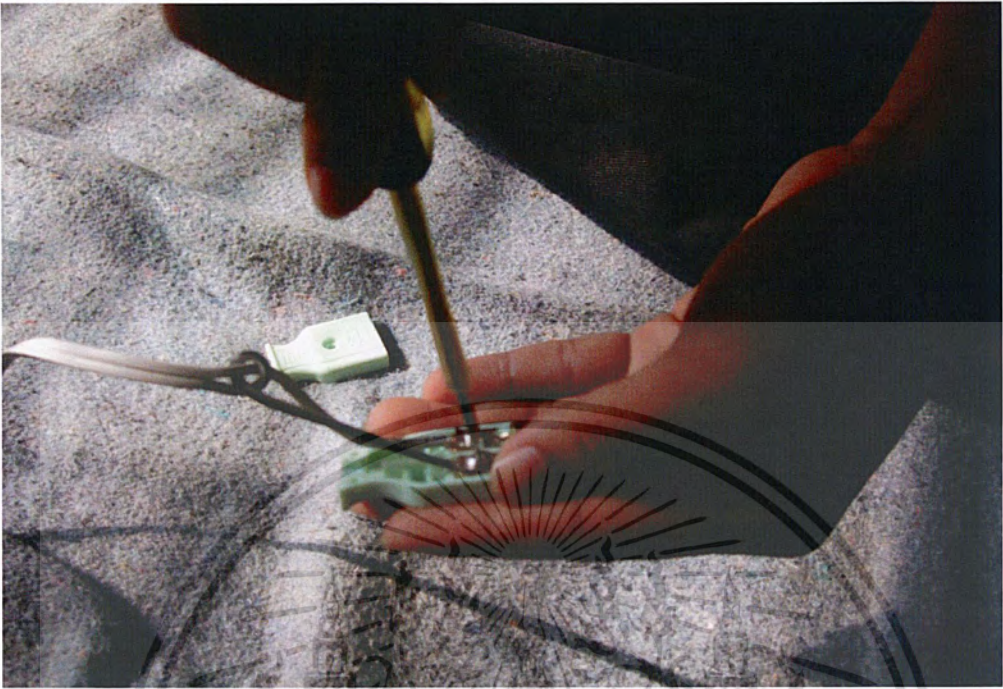
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5 แสดงการตอกตะปูยึดไม้ขนาด 1 นิ้ว ตัดกับกระโجم

ภาพที่ 6 แสดงการแบ่งขอบด้านบนของกระโجمออกเป็น 4 ส่วน เท่าๆ กัน เจาะรูและติดตาไก่ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

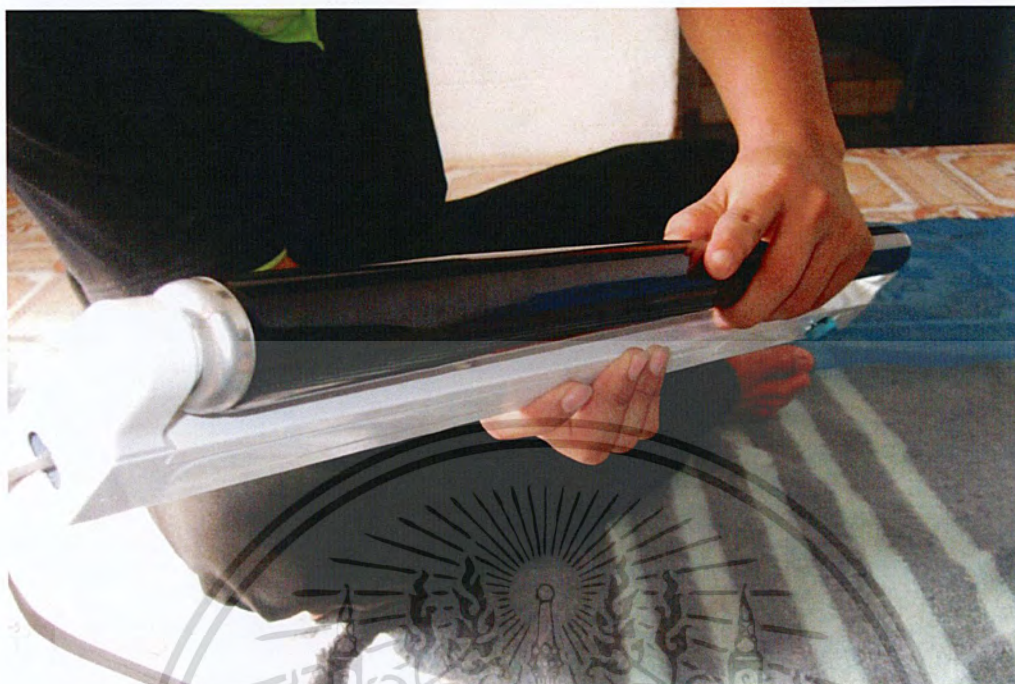

ภาพที่ 7 แสดงการใช้ไขควงขันน็อตต่อสายไฟกับเต้าเสียบ

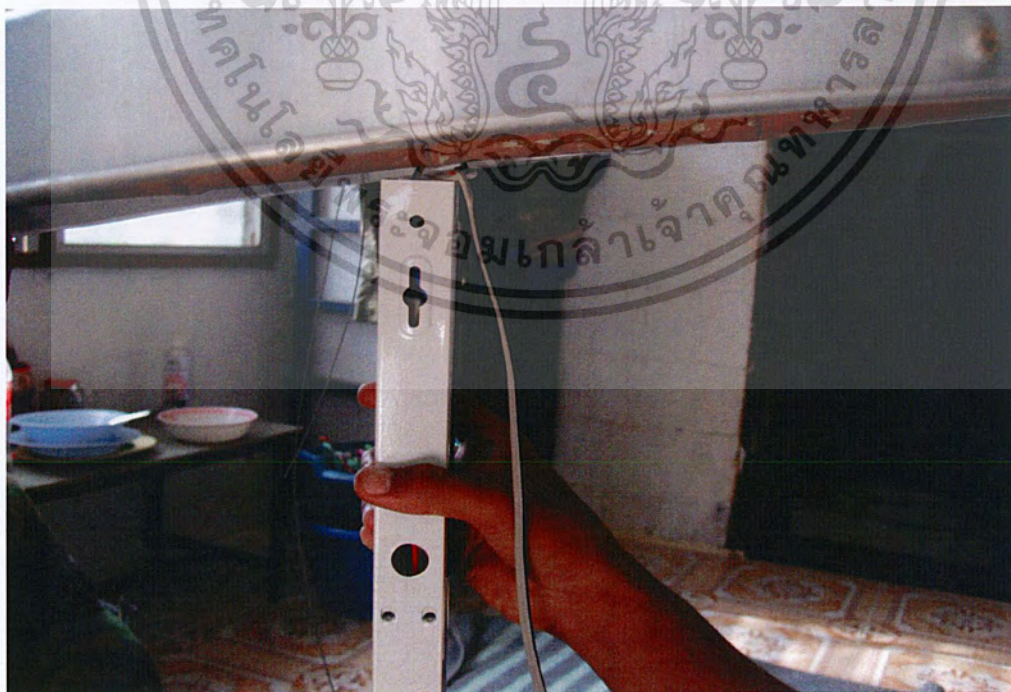

ภาพที่ 8 แสดงการต่อสตาร์ทเตอร์เข้ากับชุดหลอดไฟ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 9 แสดงการติดตั้งหลอดไฟเข้ากับขอตะเกียบ

ภาพที่ 10 แสดงการติดตั้งหลอดไฟเกาะติดกับไม้กระโถม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

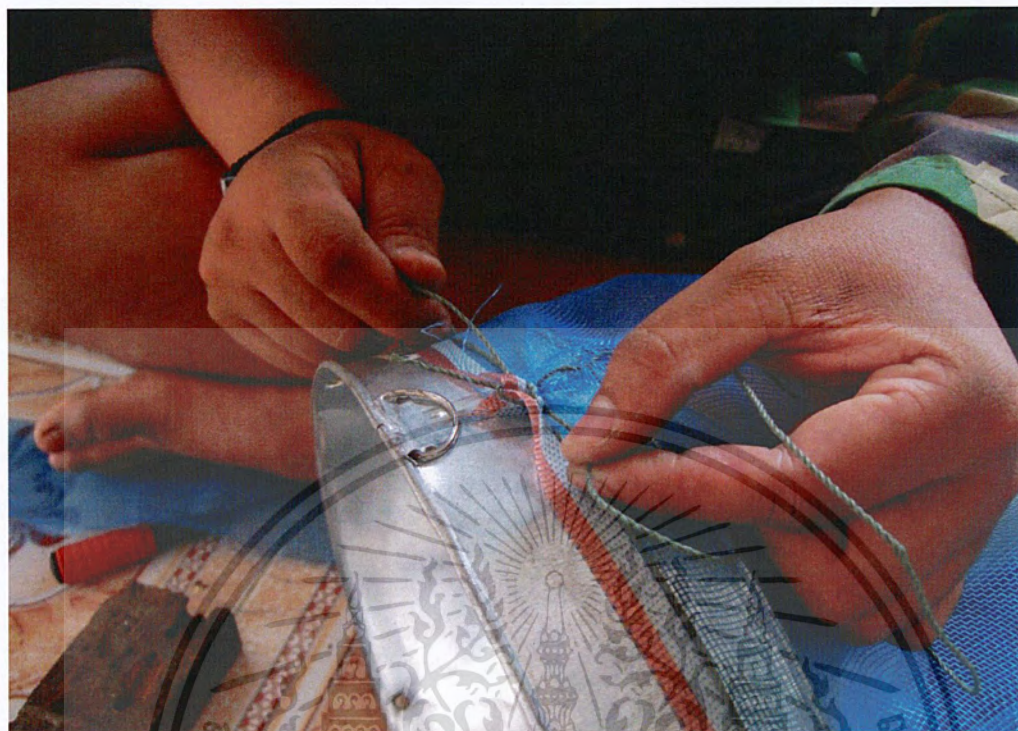
ขั้นตอนที่ 5 การทำกับดักแมลง การทำกับดักแมลงทำได้โดย

1. เย็บถุงพลาสติกเขียวเป็นถุงหุруд ความกว้างของปากถุงเท่ากับปากกรวยถุงขนาด 30 ซม. โดยใช้เข็มหรือจักรเย็บผ้า
2. นำถุงตาข่ายไปมัดติดกับใต้ขอบกรวย มัดให้แน่นเพื่อป้องกันแมลงซอนออกมา (ภาพที่ 11,12)
3. ใส่กะละมัง ลงไปในถุงตาข่ายพร้อมใส่น้ำในกะละมัง

ภาพที่ 11 แสดงการมัดถุงตาข่ายติดกับขอบกรวย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 12 แสดงการมัดถุงตาข่ายติดกับขอบกรวย

ขั้นตอนที่ 7 การติดตั้งกับดักแสงไฟ

1. ขุดหลุมฝังเสาหลักประมาณ 75 เซนติเมตร(ภาพที่ 13)
2. นำไม้ขนาด 3 เมตรใช้ตะปูตอกติดกับไม้หน้า 3 นิ้ว ยาวขนาด 1 เมตร(ภาพที่

14)

การติดตั้งกับดักแสงไฟทำได้โดย ใช้เชือกไนรอนหรือสายไฟมัดฝากระโจมติดกับเสาสูง 2.5 เมตรนำไปติดตั้งขอบแปลงผัก ห่างจากแปลงผัก 3 เมตร (ภาพที่15) เสียบบลั๊กล่อแมลงตั้งแต่ เวลา 18.30 – 05.00 น.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 13 แสดงการขุดหลุมฝังเสาไฟลึง 75 เซนติเมตร

ภาพที่ 14 แสดงการใช้ค้อนตอกตะปูเข้ากับไม้เพื่อทำเสาแขวนหลอดไฟล่อแมลง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 15 แสดงกับดักแสงไฟประกอบอย่างสมบูรณ์พร้อมติดตั้งกับเสา

3.3 สถานที่สร้างกับดักแสงไฟล่อแมลง

กับดักแสงไฟล่อแมลง สร้างที่บ้านพักรับรอง ในวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีกาญจนบุรี ตำบลหนองหญ้า อำเภอมะเมือง จังหวัดกาญจนบุรี 71000

3.4 ระยะเวลาในการสร้างกับดักแสงไฟล่อแมลง

กับดักแสงไฟล่อแมลงประกอบไปด้วย 3 ส่วน คือ โครงของกับดักแสงไฟล่อแมลง และกับดักแมลง ใช้ระยะเวลาประดิษฐ์ประมาณ 3 ชั่วโมงต่อกับดัก 1 อัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ผลการสร้างอุปกรณ์และวิธีการทดสอบ

วิธีการทดสอบกับดักแสงไฟล่อแมลง

4.1 วิธีการทดสอบกับดักแสงไฟล่อแมลงในแปลงเกษตร

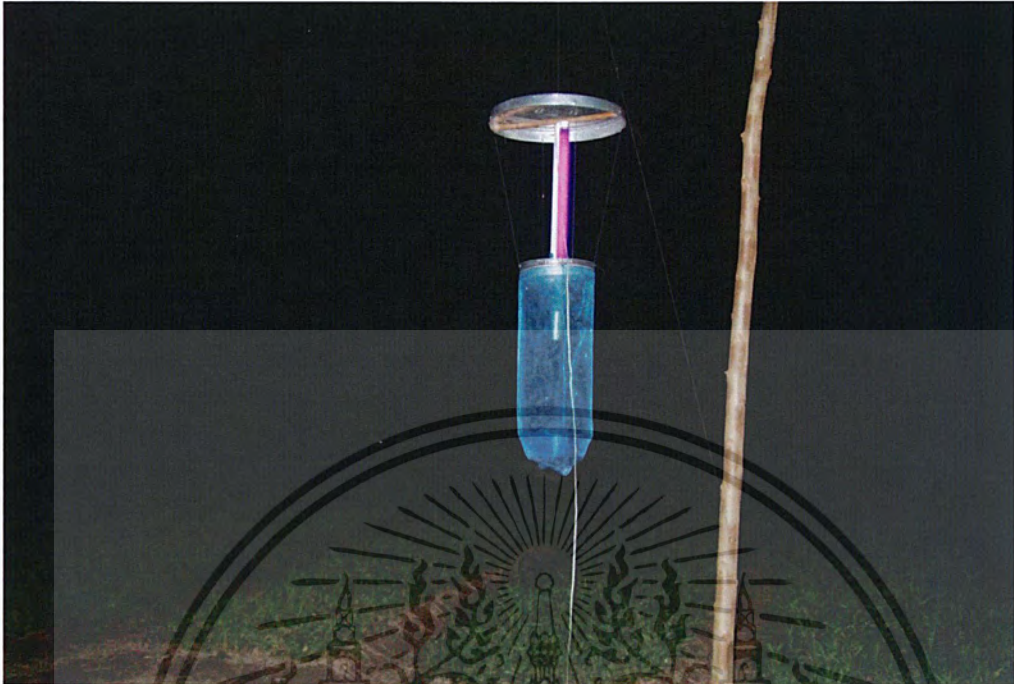
กับดักแสงไฟล่อแมลงมีส่วนประกอบสำคัญอยู่ 3 ส่วน คือ ส่วนแรกเป็น โครงประกอบด้วย ประโคมตะกรวย ซึ่งมีเชือกในลอนผูกยึดติด ส่วนที่สองคือแสงไฟล่อแมลง ส่วนที่ 3 คือกับดักแมลงทำจากถุงตาข่ายตาถี่ยึดติดกับกรวย นำส่วนประกอบทั้งหมดมาประกอบติดเข้ากัน จะเป็นกับดักแสงไฟล่อแมลงอย่างง่าย แสงไฟที่ใช้กระแสไฟฟ้าต่อเข้ากับหลอดแบล็คไลท์

กับดักแสงไฟล่อแมลงทำการติดตั้งทดสอบตั้งแต่วันที่ 1 มีนาคม 2554 ถึงวันที่ 5 มีนาคม 2554 ที่วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีกาญจนบุรี ตำบลหนองหญ้า อำเภอมือง จังหวัดกาญจนบุรี 71000 ลักษณะการนำไปทดสอบนำกับดักแสงไฟล่อแมลงไฟแขวนไว้กับเสาสูง 2.5 เมตรแล้วนำไฟฟุ้งไว้ห่างจากแปลงผัก 3 เมตร สูง 2.5 เมตร (ภาพที่ 16) เทียบปลั๊กไฟตั้งแต่เวลา 18.30 - 05.00 น.คอยสังเกตทุกๆ 2 ชั่วโมง ตั้งแต่เวลา 18.30 - 0.30 น. ซึ่งช่วงนี้แมลงชอบบินมาเล่นแสงไฟมากที่สุด หลังจากดักแมลงตอนเช้าปลดถุงตาข่ายแล้วนำกะละมังออกมาจากถุงแล้วนำแมลงที่อยู่ในกะละมังไปฆ่าโดยนำไปฆ่าในน้ำผงซักฟอกประมาณ 5 นาที เพื่อความแน่ใจว่าแมลงตายสนิท (ภาพที่ 17) หลังจากทำการทดสอบ 5 วันพบว่าแมลงบินมาติดกับดักเป็นจำนวนมาก (ภาพที่ 18)

4.2 การทดสอบโดยผู้เชี่ยวชาญ

การตรวจสอบกับดักแสงไฟล่อแมลงมีผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ 3 คนประกอบด้วย อาจารย์ นवलอนงค์ ปิยะพันธุ์ อาจารย์รัชณี เกตุประทุม อาจารย์พรรณประไพ ชูทรัพย์ ตรวจสอบในด้าน ส่วนประกอบของอุปกรณ์ ระดับความสูงจากพื้นดิน ประสิทธิภาพในการจับแมลง ความสะดวกในการใช้งาน ความเหมาะสมในสภาพแวดล้อม ความปลอดภัย และการนำไปใช้ประโยชน์ในอนาคต (ภาคผนวก) ผลการตรวจสอบปรากฏว่า กับดักแสงไฟล่อแมลงเป็นอุปกรณ์ที่ประดิษฐ์ได้ง่าย สะดวกในการใช้งาน ประสิทธิภาพในการดักจับแมลงสูง ไม่มีผลต่อสภาพแวดล้อม เหมาะที่จะนำไปดัดแปลงติดตั้งดักจับแมลงในแปลงเกษตรได้เป็นอย่างดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 16 แสดงการติดตั้งกับดักแสงไฟล่อแมลงเข้ากับเสาเพื่อทดสอบการดักจับแมลง

ภาพที่ 17 แสดงการดักจับแมลงที่ติดกับดัก โดยนำไปแช่ในน้ำผงซักฟอกนาน 5 นาที เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 18 แสดงผลการดักจับแมลงของกับดักแสงไฟล่อแมลง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุป

การจัดทำปัญหาพิเศษ กับดักแสงไฟล่อแมลง มีวัตถุประสงค์เพื่อประดิษฐ์กับดักแสงไฟล่อแมลงอย่างง่าย เพื่อตรวจสอบความสามารถในการดักจับแมลงที่บินมาเล่นแสงไฟ และเพื่อเป็นต้นแบบในการเผยแพร่แก่เกษตรกรผู้สนใจทั่วไป ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ ส่วนแรกเป็นโครงประกอบด้วยกระโຈມและกรวย มีเชือกไนลอนผูกยึด กระโຈມทำจากฝาตุ่มน้ำขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 60 เซนติเมตร ด้านในใช้ไม้ 1 นิ้ว ตอกตะปูทำคานและเจาะรู 4 รู และติดตาไก่ที่รูนำเชือกไนลอนมาผูกยึดไว้ระหว่างกรวยกับกระโຈມ กรวย ที่เจาะรูติดตาไก่ไว้เช่นกัน ส่วนประกอบที่ 2 คือ แสงไฟล่อแมลงหลอดไฟแบบสีกไลต์หลอดสั้น ขนาด 20 วัตต์ ต่อไฟแบบใช้รางต่อไฟเข้ากับหลอดแล้วนำไปแขวนเข้ากันคานที่ได้กระโຈມ ส่วนประกอบส่วนสุดท้าย คือ กับดักแมลง ทำจากถุงพลาสติกเขียวชาติ นำมาเย็บเป็นถุงหูลูด ส่วนในถุงจะมีกะละมังพลาสติกใส่นำมาผูกกับกรวยเพื่อดักจับแมลง

จากการตรวจสอบกับดักแสงไฟล่อแมลง โดยอาจารย์คณะพืชศาสตร์ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีกาญจนบุรี ตำบลหนองหญ้า อำเภอมือง จังหวัดกาญจนบุรี 71000 สรุปผลการตรวจสอบดังนี้

กับดักแสงไฟล่อแมลงเป็นอุปกรณ์ที่ประดิษฐ์ได้ง่าย ราคาถูก สะดวกในการใช้งาน ดักแมลงได้ดี ประสิทธิภาพในการดักจับแมลงสูง ไม่มีมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม เหมาะที่จะนำไปดัดแปลงติดตั้งดักจับแมลงในแปลงเกษตรกรได้อย่างดี

5.2 ข้อเสนอแนะ

1. รูของกรวยมีขนาดเล็กเกินไปทำให้แมลงบินเข้าในกับดักไม่ได้ เช่น ฝึ่กึ่งกลางคั้นขนาดใหญ่
2. การปรับปรุงดัดแปลงกับดักแสงไฟล่อแมลงให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เช่น การนำน้ำมันมาทาที่ปากของกรวย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ปรับปรุงและดัดแปลงกับคัทแสงไฟส่องแมลงให้เป็นแนวนอนเพื่อให้ประสิทธิภาพในการดักจับ
มากยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

- กองวิจัยการศึกษา, กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. 2529. รายงานการวิจัยเรื่อง ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับการจัดการเรียนการสอนในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : กองการวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. 116 น.
- ขวัญชัย สมบัติศิริ 2540. สละคามิติใหม่ของการป้องกันและกำจัดแมลง. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด ป. สำพันธ์พานิช. 215 น.
- งานวิจัยและกักกันศัตรูพืช. 2526. เอกสารประกอบการฝึกอบรมทางวิชาการหลักสูตรการวินิจฉัยโรค และแมลงศัตรูพืชและการควบคุม. นครปฐม: ฝ่ายปฏิบัติการการวิจัยและเรือนปลูกพืชทดลอง สถาบันวิจัยและทดลองแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน. 317 น.
- ชำนาญ ห่อเกียรติ. 2540. เทคนิคการส่องสว่าง. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 259 น.
- ดิเรก ฤกษ์หรัย. 2535. เทคนิคการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร (พืชและสัตว์). พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด. 104 น.
- พานิช ทินนิมิตร. 2527. หลักการเกษตร. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: กรุงเทพมหานครพิมพ์. 236 น.
- ฟูศักดิ์ จงเฟื่องปริญญา. 2533. “อันตรายจากกระแสไฟฟ้า” ไฟฟ้ากำลังสำหรับประชาชน/อุตสาหกรรม. น. 37-40 บริษัท ซีเอ็ดเคชั่น จำกัด. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัดนำอักษรการพิมพ์ น. 116
- มโนชัย กীরติกสิกร. 2528. หลักการการป้องกันกำจัดแมลงศัตรูพืช. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัดฟีนนี่พับลิสซิง. 116 น.
- มูลนิธิการศึกษาเพื่อพัฒนาชีวิตและสังคม. 2531. ปลูกพืชไม่ใช่สารเคมีควบคุมศัตรูพืช โดยวิธีธรรมชาติ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เพชรรัตน์. 182 น.
- ฤทธิ์ ธีระโกเมน. 2533. “เรื่องน่ารู้เกี่ยวกับหลอดฟลูออเรสเซนต์” ไฟฟ้ากำลังสำหรับประชาชน/อุตสาหกรรม. ห้างหุ้นส่วนจำกัดนำอักษรการพิมพ์. กรุงเทพฯ: กรุงเทพมหานคร สยามการพิมพ์. 236 น.
- วีรวุฒิ กัตัญญกุล. 2526. การบริหารแมลงศัตรูข้าว. กรุงเทพฯ: กรุงเทพฯ สยามการพิมพ์. 236 น.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ศิริวัฒน์ วงษ์ศิริ. 2526. แมลงศัตรูพืชทางการเกษตรของประเทศไทย. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์. 442 น.
- สมาคมเทคโนโลยีที่เหมาะสม. 2531. วิทยาการทดแทนสารเคมี : การรวบรวมข้อมูลเบื้องต้นสำหรับทดลองใช้ในพื้นที่. กรุงเทพฯ: โครงการสำรวจวิทยาการทดแทนสารเคมีสมาคมเทคโนโลยีที่เหมาะสมและมูลนิธิการศึกษาเพื่อพัฒนาชีวิตและสังคม. 104 น.
- สุธรรม อารีกุล. 2534. แมลงศัตรูสำคัญทางเศรษฐกิจของประเทศไทย. กรุงเทพฯ: ภาควิชากีฏวิทยา คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 260 น.
- สมพงษ์ พลະสุรย์. “การศึกษาที่แท้จริง คือ การศึกษาที่อยู่ในวิถีชีวิต รากเหง้า ภูมิปัญญา และทรัพยากรในชุมชน” เส้นทางปฏิบัติการศึกษาของประเทศไทย. ปีที่ 1 ฉบับที่ 8 (กรกฎาคม 2542). น. 5
- อินทวัฒน์ บุรีคำ. 2530. บทปฏิบัติการกีฏวิทยาการเกษตร. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์รุ่งวัฒนา. 243 น.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ

ที่ ๗๕๕๔

ลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔

เรื่อง ขออนุญาตใช้สถานที่ทำปัญหาพิเศษ

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีกาญจนบุรี

ข้าพเจ้านายอิศรา ทันใจ นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้ทำการฝึกสอนที่วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีกาญจนบุรี ในรายวิชาการผลิตพืชผัก ขณะเดียวกันข้าพเจ้า ได้ทำปัญหาพิเศษเรื่อง การใช้กับดักแสงไฟล่อแมลง ข้าพเจ้าจึงมีความประสงค์ขอใช้สถานที่บริเวณแปลงปลูก ผักของนักศึกษา ซึ่งข้าพเจ้าได้ทำการฝึกสอน เป็นสถานที่ทดลองทำปัญหาพิเศษ ซึ่งจะเป็ผลดีต่อการเรียน ของนักศึกษา ข้าพเจ้าจึงขออนุญาตใช้สถานที่แปลงปลูกผักของวิทยาลัยฯ ในการทำปัญหาพิเศษ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

อิศรา ทันใจ
(นายอิศรา ทันใจ)
นักศึกษาฝึกสอน

เรียน ผู้อำนวยการ

เลขที่ ๗๑

นายวิทยา ขมโฉม

รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ

ความเห็น

(นายวิทยา ขมโฉม) ขามวาจีน นวนอนนท

รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ

(นายทองอาบ บุญอาจ)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีกาญจนบุรี

๑๓.๑๕๕

แบบประเมินผลอุปกรณ์โดยใช้แสงไฟต่อแมลง

รายการ	ระดับการประเมิน			
	ดี	พอใช้	แก้ไข	หมายเหตุ
1. คุณภาพของวัสดุอุปกรณ์	/			
2. ความเหมาะสมของวัสดุอุปกรณ์	/			
3. ความละเอียด ประณีต		/		
4. สัดส่วนถูกต้อง เหมาะสม	/			
5. ระดับความสูงจากพื้นดิน	/			
6. ประสิทธิภาพในการดักจับแมลง	/			
7. ความสะดวกในการใช้งาน	/			
8. ความเหมาะสมกับสภาพสิ่งแวดล้อม	/			
9. ความปลอดภัย	/			
10. การนำไปใช้ประโยชน์	/			

อื่น ๆ.....
 .....
 .....
 .....

ลงชื่อ..... ผู้ประเมิน
 (.....)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบประเมินผลอุปกรณ์โดยใช้แสงไฟต่อแมลง

รายการ	ระดับการประเมิน			
	ดี	พอใช้	แก้ไข	หมายเหตุ
1. คุณภาพของวัสดุอุปกรณ์	/			
2. ความเหมาะสมของวัสดุอุปกรณ์	/			
3. ความละเอียด ประณีต	/			
4. สัดส่วนถูกต้อง เหมาะสม	/			
5. ระดับความสูงจากพื้นดิน	/			
6. ประสิทธิภาพในการดักจับแมลง	/			
7. ความสะดวกในการใช้งาน	/			
8. ความเหมาะสมกับสภาพสิ่งแวดล้อม	/			
9. ความปลอดภัย	/			
10. การนำไปใช้ประโยชน์	/			

อื่น ๆ.....
 .....
 .....
 .....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
 (นางพรรณประไพ บุรินทร์)
 (.....)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบประเมินผลอุปกรณ์โดยใช้แสงไฟล่อแมลง

รายการ	ระดับการประเมิน			
	ดี	พอใช้	แก้ไข	หมายเหตุ
1. คุณภาพของวัสดุอุปกรณ์	✓			
2. ความเหมาะสมของวัสดุอุปกรณ์	✓			
3. ความละเอียด ประณีต		✓		
4. สัดส่วนถูกต้อง เหมาะสม	✓			
5. ระดับความสูงจากพื้นดิน	✓			
6. ประสิทธิภาพในการดักจับแมลง	✓			
7. ความสะดวกในการใช้งาน		✓		
8. ความเหมาะสมกับสภาพสิ่งแวดล้อม	✓			
9. ความปลอดภัย	✓			
10. การนำไปใช้ประโยชน์	✓			

อื่น ๆ.....
 .....
 .....
 .....

ลงชื่อ..... *อนุช อนุช* ..... ผู้ประเมิน
 (*ทพ.อนุช อนุช*)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้